

DIEVA VALDĪBAS PAMATS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 14:6–12; Sal. māc. 12:13, 14; Sal. pam. 28:9, Dan. 7:25.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu” (Atkl. 12:17)

I ntensīvu Bībeles studiju rezultātā adventisti nonāca pie izpratnes par bauslības nozīmi Debesu svētnīcas Vissvētākajā vietā. Ielūkojoties Dieva likuma būtībā, viņi atklāja arī sabata, ceturtā baušļa, nozīmi. Patiesībā šis bauslis vairāk nekā jebkurš cits skaidri identificē Dievu kā mūsu Radītāju, visas patiesās pielūgsmes pamatu – šī ir tēma, kas būs īpaši svarīga Zemes vēstures pēdējās dienās (sk. Atkl. 14:6–12).

Sātana mērķis jau no paša sākuma ir bijis izjaukt Dieva pielūgsmi, noniecinot Dieva likumu. Viņš zina, ka pārkāpt “vienu bausli” nozīmē “noziegties pret visiem” (Jēk. 2:10), tāpēc viņš mudina cilvēkus pārkāpt Dieva likumus. Sātans ienīst sabatu, jo tas atgādina cilvēkiem par Radītāju un to, kā Viņš ir jāpielūdz. Bet tas ir arī ierakstīts Dieva likumos Debesu svētnīcas Vissvētākajā vietā. Tā kā bauslība ir tas, kas definē grēku, cilvēkiem cenšoties būt uzticīgiem Dievam, tad Viņa likumiem joprojām jābūt spēkā, ieskaitot sabata bausli.

Šīs nedēļas mērķis ir parādīt saikni starp svētnīcu, Dieva likumu, sabatu un gaidāmo krīzi saistībā ar zvēra zīmi. Mēs arī izpētīsim sabata nozīmi gala laika paaudzei.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, kas balstīta uz “Lielās cīņas” 25. – 27. nodaļu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 1. jūnijā.

Svētnīca un likums

Izlasi Atkl. 11:19, 2. Moz. 25:16, 2. Moz. 31:18 un Atkl. 12:17. Ko šie panti saka, kas atrodas derības šķirstā svētnīcas Vissvētākajā vietā? _____

Salīdzināšanas diena bija tiesas diena. Visam Israēlam tika pavēlēts piedalīties šajā pasākumā, nožēlojot grēkus, pārmeklējot dvēseles un atturoties no jebkāda darba (sk. 3. Moz. 23:29–31). Tikai šajā dienā augstais priesteris ieiet Vissvētākajā vietā, lai veiktu grēku izpirkšanu. Tur, svētnīcas visdziļākajā telpā, atradās derības šķirsts. Šķirstā atradās Dieva desmit baušļi, kas bija rakstīti uz akmens plāksnēm. Šķirsta zelta vāku sauca par žēlastības krēslu, uz kura tika slacītas asinis, lai šķīstītu svētnīcu no grēka. Dieva klātbūtne atklājās Šekinas godībā virs žēlastības krēsla. Katrs upuris atklāja Dieva žēlastību pret grēcīgiem cilvēkiem, bet Salīdzināšanas diena parāda, ka grēks atgādina par sevi līdz tiesas dienai (Ebr. 10:3) un ka to patiešām var noņemt tikai ar ticību Kristus asinīm, kas šķīsta no grēka (1. Pēt. 1:18, 19). Tur, Dieva klātbūtnē, žēlsirdība un taisnīgums skaisti savijas kopā.

Skatoties Debesu svētnīcā, apustulis Jānis redzēja, ka “atvērās Dieva templis” un “bija redzams Viņa derības šķirsts” (Atkl. 11:19). “Lielā cīņā” pievieno šādu komentāru: “Vissvētākajā Debesu svētnīcas vietā tiek rūpīgi glabāts dievišķais likums – likums, ko Sinaja kalnā, pārkonam dārdot, paziņoja pats Dievs, un ar savu pirkstu rakstīja uz akmens plāksnēm. Debesu svētnīcā glabājas Dieva likumu oriģināls, bet akmens plāksnēs ierakstītie baušļi, kā arī piecās Mozus grāmatās dotie norādījumi satur to nekļūdīgu kopiju. Tie, kas saprata šo patiesību, tādā veidā tika vadīti pie dievišķo likumu svētā un nemainīgā rakstura atziņas.” (E. Vaita “Lielā cīņā” 434. lpp.)

Agrīnie adventisti, studējot Bībeles mācību par svētnīcu, saprata Dieva likuma un sabata nozīmi, kas ir Dieva likuma pašā centrā. Viņi sprieda – ja Dieva bauslība bija redzama Derības šķirstā Debesu svētnīcā, to noteikti nebūtu bijis iespējams atcelt pie krusta.

Padomājiet par sabatu, kas ar ātrumu tūkstoš jūdžu stundā pienāk katru nedēļu un bez izņēmuma. Ko tam vajadzētu jums liecināt par nozīmi, kāda ir mācībai par radišanu? Kura mācība vēl tiek tik spēcīgi un regulāri atgādināta? _____

Dieva likuma nemainīgums

Izlasi Mt. 5:17, 18; Ps. 111:7, 8; Sal. māc. 12:13, 14; 1. Jņ. 5:3 un Sal. pam. 28:9.

Ko šie Bībeles panti māca par kristieša attiecībām ar likumu? _____

Septītās dienas adventisti seko protestantu reformatoru pēdās, kuri paaugstināja Dieva likuma svētumu. Izlasiet šo spēcīgo Džona Veslija apgalvojumu: “Mūsu Kungs patiešām nāca iznīcināt un pilnībā atcelt rituālo jeb ceremoniālo bauslību, ko Mozus bija devis Israēla bērniem un kas satur visas pavēles un priekšrakstus saistībā ar vecajiem upuriem un kalpošanu templī. [...] Taču morāles likumu, kas ietverts desmit baušļos un ar ko iepazīstināja pravieši, Viņš neatcēla. Viņa ierašanās mērķis nebija atsaukt kādu daļu no tā. Šis ir likums, ko nekad nevar atcelt un kas ‘stāv kā uzticīgs liecinieks debesīs’. [...] Katrai šī likuma daļai ir jāpaliek spēkā visai cilvēcei un visos laikmetos; tas nav atkarīgs no laika vai telpas, vai kādiem citiem apstākļiem, kas var mainīties, bet gan no Dieva un cilvēka dabas un to nemainīgajām attiecībām.” (“Upon Our Lord's Sermon on the Mount”, Discourse V, John Wesley's Sermons: An Anthology (Nashville, TN: Abington Press, 1991), 208., 209. lpp.)

Salīdziniet 2. Moz. 34:5–7 un Rom. 7:11, 12; Ps. 19:7–11; Ps. 89:14 un Ps. 119:142, 172.

Ko šie panti mums stāsta par saistību starp Dieva likumu un Dieva raksturu? _____

Tā kā Dieva likums ir Viņa rakstura noraksts, Viņa troņa balsts un cilvēces morālais pamats, sātans to ienīst. “Neviens nevēlējās saprast, ka, ja zemes svētnīca bija Debesu svētnīcas attēls, tad arī virs zemes esošajā šķīrstā uzglabātā bauslība bija precīzs tās bauslības noraksts, kas atradās šķīrstā Debesīs, un ka Debesu svētnīcas patiesības pieņemšana ietvēra Dieva bauslības prasību atzīšanu un pienākumu ievērot ceturtā baušļa sabatu. Te meklējams noslēpums, kāpēc pret Rakstu saskanīgo izskaidrojumu, kas atklāja Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā, sacēlās tik rūgta un apņēmīga pretestība.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 435. lpp.)

Kādi ir iemesli, kāpēc cilvēki bieži apgalvo, ka mums vairs nav pienākuma ievērot desmit baušļus? Kas, jūsuprāt, patiesībā slēpjas aiz tā? _____

Sabats un likums

Izlasi Atkl. 14:6, 7; Atkl. 4:11; 1. Moz. 2:1–3 un 2. Moz. 20:8–11. Kādas ir attiecības starp radišanu, sabatu un Dieva likumu? _____

Radīšana runā par mūsu vērtību Dieva acīs. Mēs neesam vieni Visumā, mēs neesam kaut kāds kosmisko putekļu plankums un neesam arī ģenētiska nejaušība. Citiem vārdiem sakot, izplatītais zinātniskais skaidrojums par dzīvības izcelsmi, ko pieņemuši ziņu dienesti un popkultūra, rada priekšstatu par mūsu izcelsmi, kas nekādā ziņā nav savienojams ar Bībeles ziņojumu.

Mēs esam šeit, jo Jēzus mūs ir radījis. Viņš ir mūsu pielūgsmes cienīgs ne tikai tāpēc, ka Viņš mūs radīja, bet arī tāpēc, ka Viņš mūs ir atpestījis. Radīšana un pestīšana ir visas patiesās pielūgsmes pamatā. Tāpēc sabats ir ļoti svarīgs, lai izprastu pestīšanas plānu. Sabats runā par Radītāja rūpēm un Pestītāja mīlestību.

Radīšanas nedēļas beigās Dievs atpūtās Savas radītās pasaules skaistumā un varenībā. Viņš arī atpūtās, lai būtu paraugs mums. Sabats ir iknedēļas pauze, lai slavētu To, kurš mūs radījis. Pielūdzot sabatā, mēs atveram sirdis, lai saņemtu īpašo svētību, ko var dot tikai šī diena.

Sabats norāda uz Radītāju, kurš mūs tik ļoti mīlēja, ka nebija gatavs mūs pamest, kad mēs novirzījāmies no Viņa nodoma attiecībā uz mums. Sabats ir mūžīgs simbols mūsu atdsai Viņā. Tā ir īpaša zīme, kas norāda uz uzticību Radītājam (Ec. 20:12, 20). Tas ir atpūtas, nevis darba simbols. Žēlastības, nevis burta kalpības simbols. Pārliecības, nevis nosodījuma simbols. Tas ir simbols tam, ka mūsu pestīšana ir atkarīga no Dieva, nevis no mums pašiem. Patiesa sabata atpūta ir žēlastības atpūta Tā mīlošajās rokās, kurš mūs radījis, kurš mūs pestījis un kurš atgriežas pēc mums.

Atklāsmes grāmatas 14. nodaļas vēstījums, Dieva gala laika vēsts pasaulei, aicina cilvēkus katru sabatu dusēt Viņa mīlestībā un rūpēs. Tā aicina pieminēt To, kurš mūs ir radījis, un dot Viņam godu. Sabata ievērošana ir arī vienojoša saikne starp Ēdenes pilnību un jauno debesu un jaunās zemes godību. Tas atgādina mums, ka kādu dienu Ēdenes krāšņums tiks atjaunots.

Lielākā daļa septītās dienas adventistu ir saskārušies ar apsūdzību par burta kalpību, un šī apsūdzība parasti ir saistīta ar sabata ievērošanu. Pārrunājiet, kādā veidā sabats ir pestīšanas un taisnošanas ticībā simbols. Kādēļ, paklausot Dieva pavēlei atpūsties, cilvēki varētu domāt, ka mēs cenšamies nopelnīt Debesis? _____

Zvēra zīme

Izlasi Atkl. 12:12, 17 un Atkl. 13:7. Kā šie panti atklāj sātana dusmas? Kāpēc velns ir tik dusmīgs uz Dieva gala laika ļaudīm? _____

Atkl. 12. nodaļā ir aprakstīts kosmiskais konflikts starp Kristu un sātanu visos laikmetos. Tas sasniedz kulmināciju līdz ar sātana pēdējo uzbrukumu Dieva tautai. Atkl. 13 iepazīstina ar diviem pūķa sabiedrotajiem – zvēru no jūras un zvēru no zemes. Šie divi spēki viņam pievienojas karā pret Dieva tautu.

Izlasi Atkl. 13:4, 8, 12, 15 un 14:7, 9–11 (sk. arī Atkl. 15:4, 16:2, 19:20, 20:4, 22:9). Kāda galvenā tēma manāma visos šajos pantos? _____

Ievērojiet pretstatus. Vai nu cilvēki pielūdz Radītāju, vai arī pielūdz kaut ko citu. Radītājs ir pielūgsmes cienīgs (Atkl. 5:9). Debesīs sākās strīds starp Kristu un sātanu par pielūgsmi: “Es uzkāpšu augstumos, es būšu kā pats Visuaugstākais!” (Jes. 14:14) Sātans vēlējas pielūgsmi, kas pienākas tikai Radītājam. Saskaņā ar Atkl. 13 viņš gūst panākumus ar zemes zvēra aktivitātes palīdzību (Atkl. 13:4).

Salīdzinājums ar Daniēla 7. nodaļu parāda, ka šis zemes zvērs ir tāds pats kā mazais rags, kas ‘ceņšas grozīt svētku laikus un bauslību’ un ir pie varas 1260 pravietiskas ‘dienas’, tas ir, 1260 gadus (Dan. 7:25; salīdzini ar Atkl. 13:5; sk. 6. tēmu). Vienīgā Dieva desmit baušļu daļa, kas attiecas uz laiku, ir ceturtais bauslis. Šī baznīca ir pūlējusies mainīt dievkalpojuma dienu no sestdienas, septītās dienas, uz svētdienu, nedēļas pirmo dienu.

Zemes spēka censtieni mainīt pielūgsmes dienu – septītās dienas sabatu, ko pats Dievs deva kā Savas pilnvaras zīmi (2. Moz. 31:13; Ec. 20:12, 20), – ir mēģinājums uzurpēt dievišķo autoritāti pašos pamatos. Uz šo bausli ir vērsti pēdējais konflikts par patieso un viltus pielūgsmi.

Šī iemesla dēļ Atklāsmes grāmata identificē cilvēkus, kuri ir uzticīgi Dievam, kā tādus, “kas ievēro Dieva baušļus” (Atkl. 12:17, 14:12), tai skaitā septītās dienas sabatu, nevis svētdienu. Tie, kas atsakās no trīs eņģeļu pēdējā aicinājuma pielūgt Dievu Viņa svētajā dienā (Jes. 58:13) un kas pielūdz zvēru viņa viltotajā sabatā, svētdienā, dabūs zvēra zīmi (sk. 11. nodarbību).

Triju eņģeļu vēstis

Atkl. 14:7 pirmais eņģelis sauc skaļā balsī: “Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.” Debesu aicinājums mums ir dāvāt savu augstāko uzticību un sirds pielūgsmi Radītājam, ņemot vērā gaidāmo tiesu.

Otrais eņģelis paziņo: “Kritusi, kritusi lielā Bābele, kas apdzirdījusi visas tautas ar savas netiklības dusmu vīnu” (Atkl. 14:8). Bābele pārstāv atkritušo reliģisko sistēmu, kas ir noraidījusi pirmā eņģeļa vēsti un izvēlējusies viltus pielūgsmes sistēmu. Tāpēc Atkl. 14:9–11 brīdina nepielūgt “zvēru un viņa tēlu”. Šeit tiek piedāvātas divas pretējas izvēles – Radītāja pielūgšana vai zvēra pielūgšana. Ikviens cilvēks uz šīs planētas nonāks pie galīga, neatsaucama lēmuma par to, kam pieder viņa uzticība – Jēzum vai sātānam.

Izlasi Atkl. 14:12. Kādas ir divas raksturīgās pazīmes tiem, kuri atsakās pielūgt zvēru? Kāpēc abas ir vitāli svarīgas? _____

Dieva gala laika ļaudis būs Viņam uzticīgi par spīti lielākajai pretestībai un niknākajām vajāšanām pasaules vēsturē. Pateicoties Kristus taisnības dāvanai, viņi dzīvos žēlastības piepildītu, paklausīgu dzīvi. Radītāja pielūgsmē ir tiešā pretstatā zvēra pielūgsmēi un izpaužas kā Dieva baušļu ievērošana. Šis pēdējais konflikts par uzticību Kristum vai zvēram ir vērst uz pielūgsmi, un lielās cīņas starp labo un ļauno centrā ir sabats.

Šie uzticīgie Glābēja sekotāji ne tikai ticēs Jēzum – viņiem būs Jēzus ticība. Jēzus ticība ir tik dziļa, tik paļāvīga, tik uzticīga, ka to nevar satricināt ne visi elles dēmoni, ne arī kādi pārbaudījumi virs zemes. Tā ir ticība, kas paļaujas, kad nevar redzēt, cer, kad nevar saprast, un tic, kad nevar pamatot, kāpēc. Šī “Jēzus ticība” pati par sevi ir dāvana, ko saņemam ticībā. Tā mūs izvedīs cauri gaidāmajai krīzei. Kad izcelsies pēdējā krīze un mēs piedzīvosim ekonomisku sabrukumu, vajāšanas, ieslodzījumu un nāvi, Jēzus ticība mūs izvedīs cauri pēdējām zemes vēstures stundām līdz pat Jēzus nākšanai.

Kā Dievs šodien sagatavo tavu ticību tam, kas gaidāms nākotnē? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Neatrazdami sev par labu nekādus pamatojumus Bībelē, daudzi neatslābstošā neatlaidībā centās izteikt savus uzskatus, aizmirsdami, ka ar tādu pašu spriedelēšanu ļaudis kādreiz vērsās pret Kristu un Viņa apustuļiem: ‘Kāpēc mūsu vadošie vīri nesaprot sabata jautājumu? Tikai nedaudzi domā līdzīgi jums. Nevarētu būt, ka jums ir taisnība, bet visi pārējie izglītotie ļaudis pasaulē maldās.’ Tādu argumentu atspēkošanai varēja citēt vienīgi Rakstu mācības un atgādināt Kunga rīcību ar savu tautu visos pagājušajos laikmetos.”

“Tomēr iepriekšējo paaudžu kristieši ievēroja svētdienu, domādami, ka viņi tur Bībeles sabatu, un arī vēl tagad katrā draudzē, ieskaitot Romas katoļu baznīcu, atrodas patiesi kristieši, kas godīgi tic, ka svētdiena ir dievišķi ieceltais sabats. Dievs atzīst šo cilvēku nolūku patiesīgu un godīgu Viņa priekšā. Bet, kad svētdienas ievērošanu uzspiedīs ar likumu un pasaule būs saņēmusi gaismu par pienākumu pret patieso sabatu, tad ikviens, kas pārkāps Dieva pavēli, lai paklausītu priekšrakstam, kam nav augstākas autoritātes par Romu, ar to pāvestību godās vairāk kā Dievu. Tāds cilvēks pagodinās Romu un varu, kas uzspiež šo Romas pieņemto tradīciju. Viņš pielūgs zvēru un tā tēlu. Ja cilvēki tad atmetīs iestādījumu, ko Dievs ir pasludinājis par savas autoritātes zīmi, tā vietā pagodinot to, ko Roma izraudzījusi par sava pārkāpuma apliecinājumu, tad viņi līdz ar to pieņems zīmi, kas atklās uzticību Romai, – viņi pieņems ‘zvēra zīmi’. Tomēr šī zīme tiks pieņemta tikai tad, kad dotais jautājums ļaudīm būs pilnīgi skaidrs, kad tiem vajadzēs izvēlēties paklausīt Dieva baušļiem vai cilvēku pavēlēm, tikai tad tie, kas turpinās pārkāpt Dieva likumus, būs pieņēmuši ‘zvēra zīmi.’” (E. Vaita “Lielā cīņā” 455., 449. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pasaule mainās tik ātri, tik dramatiski. Kāpēc mums vienmēr jābūt modriem, lai pēdējo dienu notikumi mūs nepārsteigtu nesagatavotus?

2. Kā izpratne par tiesu un Dieva bauslību saskan ar to, ka esam glābti tikai no žēlastības?

3. Kādi ir veidi, kā jūs varat liecināt tiem, kas neapzinās patiesā sabata nozīmi un no sirds ievēro svētdienu – nedēļas pirmo dienu?

4. Kādas briesmas slēpj baznīcas un valsts varas savienība? Kādām attiecībām ar valdību jābūt mums kā kristiešiem?